

दानियेलको पुस्तक - संख्या सन्ताउन्न वटा

प्रकाशको पुस्तकका भविष्यसूचक रहस्यहरू उद्घाटन गर्दै: अन्त-समयका भविष्यवाणीहरू हुँदै एक यात्रा

Jeff Pippenger

2024-01-21

सबै अगमवक्ताहरूले संसारको अन्तको विषयमा बोल्छन्, र सबै भविष्यवाणीहरू प्रकटिको पुस्तकमा आएर एकत्रित भई त्यहीँ समाप्त हुन्छन्। प्रकटिको पुस्तकमा दानियेलको पुस्तकमा जस्तै उही रेखा पुनः ग्रहण गरिएको छ, किनकि तिनीहरू एउटै पुस्तक हुन्। यी सबै भविष्यसूचक सिद्धान्तहरू अधिल्ला लेखहरूमा दृढतापूर्वक अभिलेखित गरिएका छन्। प्रकटिको पुस्तकमा, अनुग्रहको समय बन्द हुनुभन्दा ठीक अघि एउटा छाप लगाइएको भविष्यवाणी खोलिनेछ भनी हामीलाई सूचित गरिएको छ। यी लेखहरूले अहिले खोलिंदै गरेको प्रकटिको पुस्तकको सन्देशसँग सम्बन्धित भविष्यसूचक तत्त्वहरू प्रस्तुत गर्दै आएका छन्। यो सन्देश कुनै एकल भविष्यसूचक सत्य होइन, र खोलिंदै गरेको सन्देशको प्रत्येक तत्त्व येशू ख्रीष्टको प्रकाशको श्रेणीभित्र पर्छ।

अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि, जब “समय नजिकै आएको” हुन्छ, ठीक त्यसबेला सन्देशको मोहोर खोलिन्छ। दानियेल र प्रकाशका पुस्तकहरू, भविष्यवाणीको आत्माका लेखनहरूबाट प्राप्त टीकासँग सम्बन्धित भएर, भविष्यसूचक सन्देशको मोहोर खोलिने प्रक्रियासम्बन्धी अत्यन्त स्पष्ट छन्। यहूदाको कुलका सिंहले नै यो मोहोर खोल्ने कार्य सम्पन्न गर्नुहुन्छ, र उहाँले त्यसो गर्नुहुँदा सन्देश प्रस्तुत गर्न एक सुव्यवस्थित विधि प्रयोग गर्नुहुन्छ। उहाँले सन्देश पिताबाट ग्रहण गर्नुहुन्छ, जसलाई सात वटा मोहोरले मोहरबन्द गरिएको बाइबल समातिरहनुभएको रूपमा चित्रित गरिएको छ। यहूदाको कुलका सिंह, जो दाऊदका मूल र मारिनुभएको थुमा पनि हुनुहुन्छ, पिताबाट त्यो पुस्तक लिनुहुन्छ र त्यसका मोहोरहरू हटाउनुहुन्छ।

त्यसपछि येशूले सन्देश गब्रिएललाई दिनुहुन्छ, जसले अन्य स्वर्गदूतहरूसँग मिलेर उक्त सन्देश एक अगमवक्तासम्म पुऱ्याउँछ; त्यस अगमवक्ताले सन्देश लेख्छ र मण्डलीहरूकहाँ पठाउँछ। जब अगमवाणीसम्बन्धी सन्देशको मोहोर खोलिने समय नजिक आइपुग्छ, तब त्यस सन्देशको उद्घाटनले तीन-चरणीय परीक्षाको प्रक्रिया उत्पन्न गर्छ, जसले अगमवक्ताको लेखाइका लक्षित श्रोताहरू—मण्डलीभित्र रहेका मानिसहरू—लाई जाँच गर्छ; र ती मण्डलीका सदस्यहरूको व्यक्तिगत प्रतिक्रियाको आधारमा, उनीहरू आफैँले आफूहरू दुई वर्गमध्ये कुनमा पर्छन् भन्ने निर्धारण गर्छन्। जसले मोहोर खोलिएको सन्देशद्वारा उत्पन्न ज्ञानको वृद्धि स्वीकार गर्छन्, तिनीहरूलाई “बुद्धिमान” भनेर चिनिन्छ; र जसले स्वीकार गर्दैनन्, तिनीहरूलाई दानियेलले “दुष्ट” र मत्तीले “मूर्ख” भनेर चिनाउँछन्।

अन्तिम भविष्यसूचक रहस्यको मुद्राभङ्गसँग सम्बन्धित यी सबै पक्षहरू प्रकाश १७ को पद ९ मा सम्बोधित र विशेष रूपमा जोड दिइएका छन्, किनकि यसले येशू ख्रीष्टको प्रकाशको त्यस्तो एक तत्त्वलाई पहिचान गराउँछ जसले आराधकहरूको दुई वर्गको परीक्षा गर्नेछ। यसले पदको चेतावनी-ध्वजपछि आउने सन्देशलाई “बुद्धिमान”हरूले नै बुझ्नेछन् भनी पहिचान गराएर त्यसो गर्छ।

अनि यहाँ बुद्धि भएको मन छ। ती सात शिरहरू सात पर्वत हुन्, जसमा ती स्त्री बस्दछिन्। अनि त्यहाँ सात राजा छन्: पाँच पतित भइसकेका छन्, एक वर्तमानमा छ, र अर्को अझै आएको छैन; अनि जब ऊ आउँछ, उसले केही समय मात्र रहनुपर्छ। अनि त्यो पशु, जो थियो, र अहिले छैन, ऊ नै आठौँ हो, र ती सातमध्ये कै हो, र विनाशतर्फ जान्छ। प्रकाश १७:९-११.

“बुद्धि भएको मन” भनेको “बुद्धिमान” को मन हो। “बुद्धिमान”हरूले ज्ञानको वृद्धि बुझ्छन्, र भविष्यसूचक चिन्हको तुरुन्तै पछाडि चित्रित गरिएको ज्ञानको त्यो वृद्धि—जसले बुद्धिमानहरूले बुझ्ने र दुष्टहरूले अस्वीकार गर्ने सत्यलाई चिन्हित गर्दछ—त्यो सत्य, पछि आउने पदहरूमा प्रस्तुत गरिएका बाइबलको भविष्यवाणीका राज्यहरूसँग सम्बन्धित

सत्य हो। ती पदहरूले बाइबलको भविष्यवाणीका राज्यहरूको अन्तिम दृष्टान्तलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र अन्तिम दिनहरूमा जो कुरा खोलिएको छ, त्यो यही हो कि ती आठ राज्यहरू दानियल अध्याय २ मा रहेको बाइबलको भविष्यवाणीका राज्यहरूको पहिलो दृष्टान्तमा पनि प्रतिनिधित्व गरिएका थिए।

सत्यको प्रकाशनले बाइबलको भविष्यवाणीका राज्यहरूबारेको त्यो सीमित दृष्टिकोणलाई दृढ समर्थन गर्दछ, जुन मिलरका रत्नहरूमध्ये एक थियो; तर यो दस गुणा बढी उज्ज्वल रूपमा चम्कियो, किनकि यसमा मिलरवादीहरूले इतिहासको आफ्नो सीमित अवस्थाबाट बुझेको भन्दा धेरै बढी सत्य निहित छ, र यसले “दस” भन्ने सङ्ख्याद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एउटा परीक्षा जनाउँछ, साथै “यहाँ बुद्धि भएको मन छ” भन्ने प्रारम्भिक चेतावनीको सावधान गराउने सङ्केतद्वारा पनि, जसको भविष्यवाणीगत अर्थ यसरी बुझिन्छ: निम्नलिखित सत्यले ती मण्डलीहरूको परीक्षा लिनेछ जसलाई अनुग्रह-अवधि समाप्त हुनुभन्दा ठीक अघि उन्मोचित गरिएको सन्देश पठाइन्छ।

प्रकाशको पुस्तक सत्र अध्यायमा यूहन्नालाई पोपसत्ताको अन्धकारका एक हजार दुई सय साठी वर्षको उजाड स्थानमा लगियो। उनलाई त्यस अवधिको ठीक अन्त्यमा, अर्थात् सन् १७९८ मा, राखियो, जुन ठीक त्यही इतिहास हो जहाँ उनलाई प्रकाशको पुस्तक तेह अध्यायमा राखिएको थियो।

र म समुद्रको बालुवामाथि उभिउँ, र समुद्रबाट एउटा जनावर निस्केर आउँदै गरेको देखें, जसका सातवटा शिर र दसवटा सिङ थिए, र उसका सिङहरूमा दसवटा मुकुट थिए, र उसका शिरहरूमा निन्दाको नाम थियो। प्रकाश १३:१।

“समुद्रको बालुवा” ले १७९८ लाई जनाउँछ, किनकि यसले त्यो ऐतिहासिक दृष्टिबिन्दुलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जहाँ यूहन्नालाई पापसीलाई (समुद्रको पशु) भूतकालको रूपमा, र संयुक्त राज्यलाई (पृथ्वीको पशु) उदाउँदै गरेको रूपमा, र अन्ततः चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा अजिङ्गरङ्ग बोल्दै गरेको रूपमा देखाइयो। त्यसपछि पृथ्वीको पशुले संसारलाई “पशुको प्रतिमा” स्वीकार गर्न बाध्य पार्छ, जसले बोल्नेछ र सम्पूर्ण संसारमाथि आइतबारसम्बन्धी व्यवस्था लागू गर्नेछ।

“त्यस समयमा, जब पोपसत्ता आफ्नो शक्तिबाट वञ्चित भई सतावट रोक्न बाध्य भएको थियो, यूहन्नाले अजिङ्गरको स्वर प्रतिध्वनित गर्न र उही निर्दयी तथा परमेश्वरनिन्दक कार्यलाई अगाडि बढाउन उदाउँदै आएको एउटा नयाँ शक्तिलाई देखे। यो शक्ति, जो मण्डली र परमेश्वरको व्यवस्थाको विरुद्ध युद्ध गर्ने अन्तिम शक्ति हो, थुमाजस्ता सिङहरू भएको एउटा पशुद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यसअघि आएका पशुहरू समुद्रबाट उठेका थिए; तर यो चाहिँ पृथ्वीबाट उठ्यो, जसले त्यसले प्रतीकित गरेको राष्ट्र—संयुक्त राज्य अमेरिका—को शान्तिपूर्ण उदयलाई जनाउँछ।” Signs of the Times, February 8, 1910.

अध्याय सत्रहमा बाइबलको भविष्यवाणीका राज्यहरूको अन्तिम प्रस्तुति ग्रहण गर्न यूहन्नालाई इतिहासको उही दृष्टिबिन्दुमा लगिन्छ। त्यही दृष्टिबिन्दुमा उभिएर ती राज्यहरू प्रस्तुत गरिन्छन्। उनलाई सर्वप्रथम यो जानकारी दिइन्छ कि त्यस पशुले मण्डली र राज्य दुवैलाई नियन्त्रण गर्दछ, किनकि उनी केवल सातवटा टाउकाहरूमा मात्र होइन, सातवटा पहाडहरूमाथि पनि आसन ग्रहण गरेर बसेकी छिन्। त्यस महान् वेश्याको आसनग्रहणले यही पहिचान गराउँछ कि पशुमाथि सवार हुने उनी नै हुन्, र जो पशुमाथि सवार हुन्छ, पशुलाई नियन्त्रण गर्ने पनि उही हो।

तिमीले देखेकी स्त्री नै त्यो महान् सहर हो, जसले पृथ्वीका राजाहरूमाथि राज्य गर्दछ। प्रकाश 17:18।

“राज्य गर्दछ” भन्ने शब्दको अर्थ पकड राख्नु र माथि शासन गर्नु हो। सवारले लगाम समातेर जनावरमाथि शासन गर्दछ। पोपसत्ता सात टाउकाहरू र सात पर्वतहरूमाथि पनि शासन गर्दछ। दानियेल अध्याय दुईमा, दानियेलले नबूकदनेसरलाई तिमी सुनको “टाउको” हौ भनी बताउँछन्। यशैया अध्याय सातमा “टाउको” राजा, राजधानी वा राज्य पनि हो।

किनकि सिरियाको शिर दमास्कस हो, र दमास्कसको शिर रेजीन हो; अनि पैसट्टी वर्षभित्रै एप्रेम यसरी चकनाचूर पारिनेछ कि त्यो अब एक जाति रहनेछैन। अनि एप्रेमको शिर सामरिया हो, र सामरियाको शिर रेमाल्याहको छोरा

हो। यदि तिमीहरू विश्वास गर्नेछैनौ भने, निश्चय नै तिमीहरू स्थिर रहन सक्नेछैनौ। यशैया ७:७, ८।

पशुमाथि सवार स्त्री अर्थात् पोपतन्त्रले पृथ्वीका सबै राजाहरूमा शासन गर्छ। ती राजाहरूलाई “दस राजा” को रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, जो अन्तिम दिनहरूको अजिङ्गर-शक्ति हुन्। तिनीहरू नै ती राजा हुन् जससँग टायरकी वेश्याले व्यभिचार गर्छ। ती “दस राजा” पोपतन्त्रको अधिकार स्वीकार गर्न बाध्य पारिएका छन्, तर ती दस राजामध्ये प्रमुख राजा संयुक्त राज्य अमेरिका हो। त्यसकारण संयुक्त राज्य अमेरिकालाई इस्राएलका उत्तरका दस गोत्रहरूको राजा आहाबद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ। “सात” सङ्ख्याले “पूर्ण” जनाउँछ, र जब पोपतन्त्रलाई पृथ्वीका राजाहरूमाथि राज्य गरिरहेको रूपमा चित्रित गरिन्छ, तब उसले ती दस राजाहरूमा पनि राज्य गरिरहेको हुन्छ र ऊ सातवटा शिरहरूमाथि आसन ग्रहण गरेर बसेको हुन्छ।

यह बुद्धि भएको मन हो, किनकि अन्तिम दिनहरूका बुद्धिमानहरूले “line upon line” को कार्यविधि प्रयोग गर्छन्, र तिनीहरूले बुझ्छन् कि व्यभिचारिणीले शासन गर्ने राज्यकौशलका प्रत्येक प्रतीकले एउटै सत्यलाई चिन्हित गर्छन्। उसले सात पर्वतहरूमाथि पनि शासन गर्छ, र Millerite हरूले बाइबलको भविष्यवाणीमा “पर्वत” लाई एउटा राज्यको प्रतीकका रूपमा पहिचान गरेका थिए, तर तिनीहरूले यो पनि पहिचान गरेका थिए कि प्रतीकहरूको एकभन्दा बढी अर्थ हुन्छ।

पहाडहरू पनि मण्डलीका प्रतीक हुन्। पवित्रशास्त्रमा “महिमामय पवित्र पर्वत” ले परमेश्वरको मण्डलीलाई जनाउँछ।

यहूदाह र यरूशलेमको विषयमा आमोजका छोरा यशैयाले देखेको वचन। अनि अन्तिम दिनहरूमा यस्तो हुनेछ, कि परमप्रभुको भवनको पर्वत पर्वतहरूको शिखरमा स्थापित गरिनेछ, र पहाडहरूभन्दा उच्च पारिनेछ; अनि सबै जातिहरू त्यसतर्फ बग्दै आउनेछन्। अनि धेरै मानिसहरू जानेछन् र भन्नेछन्, आओ, हामी परमप्रभुको पर्वतमा, याकूबका परमेश्वरको भवनमा उक्लिऔं; र उहाँले हामीलाई आफ्ना मार्गहरूको शिक्षा दिनुहुनेछ, र हामी उहाँका पथहरूमा हिँड्नेछौं: किनकि सियोनबाट व्यवस्था प्रस्थान गर्नेछ, र यरूशलेमबाट परमप्रभुको वचन। यशैया 2:1-3।

“प्रभुको घर” उहाँको मण्डली हो, र त्यो एउटा “पहाड” हो। महान् व्यभिचारिणी सात पहाडहरूमाथि बसेकी छे, यसरी यो पहिचान गराउँदै कि उसले सबै राजाहरूमाथि शासन गरेझैं सबै मण्डलीहरूमाथि पनि शासन गर्छ। सारा संसारका सबै मण्डलीहरू र सबै राज्यहरूमाथि उसको नियन्त्रण छ।

यशैयाहले “यहूदा र यरूशलेमसम्बन्धी” आफूलाई आएको भनी चिनाएको दर्शन, जसलाई हामीले भर्खरै उद्धृत गर्यौं, अझै जारी रहन्छ, र त्यो अध्याय चारकै उही खण्ड हो, र यशैयाहका अनुसार मानिसहरूले, “आओ, हामी परमप्रभुको पर्वतमा, याकूबका परमेश्वरको भवनमा जाऔं” भन्छन्, त्यही “उही दिन” हो। त्यही समयावधिमा “सात स्त्रीहरू” चिनाइन्छन्।

र त्यस दिन सातजना स्त्रीहरूले एउटै पुरुषलाई समाती यसो भन्नेछन्, “हामी आफ्नै रोटी खानेछौं, र आफ्नै वस्त्र लगाउनेछौं; केवल हामीलाई तिम्रो नाउँले कहलिन देऊ, ताकि हाम्रो निन्दा हटोस्।” त्यस दिन परमप्रभुको हाँगा सुन्दर र महिमामय हुनेछ, र पृथ्वीको फल इस्राएलबाट बचेर निस्केकाहरूका लागि उत्कृष्ट र मनोहर हुनेछ। अनि यस्तो हुनेछ कि सियोनमा बाँकी रहेकाहरू र यरूशलेममा रहिरहेकाहरू पवित्र कहलाइनेछन्, अर्थात् यरूशलेममा जीवितहरूका बीचमा लेखिएका हरेक जन। जब परमप्रभुले न्यायको आत्माद्वारा र दहनको आत्माद्वारा सियोनकी छोरीहरूको अशुद्धता धोइदिनुहुनेछ, र यरूशलेमको रगतपात त्यसका बीचबाट शुद्ध पारिदिनुहुनेछ। अनि परमप्रभुले सियोन पर्वतका हरेक निवासस्थानमाथि, र त्यसका सभाहरू माथि, दिनमा बादल र धुवाँ, र रातिमा प्रज्वलित आगोको तेजस्वी चमक सृष्टि गर्नुहुनेछ; किनकि समस्त महिमामाथि एक रक्षा हुनेछ। अनि त्यहाँ दिनको तापबाट छायाँ दिनका निम्ति एउटा पाल हुनेछ, र शरणको स्थानका निम्ति, तथा आँधी र वर्षाबाट आड र ओतका निम्ति पनि हुनेछ। यशैया ४:१-६।

यशैयाको दर्शनको विषय भएको “दिन” प्रकाशितवाक्य अध्याय एघारको ठूलो भूकम्पको “घडी” हो। जुलाई 18, 2020 को निराशापछि “फर्क” भन्ने चेतावनीलाई स्वीकार गरेका, लेवीय व्यवस्था छब्बीसका मागहरू पूरा गरेका, र इजकिएलको पहिलो भविष्यवाणीले एकसाथ भेला पारिएका बुद्धिमानहरू, इस्लामका चार बताससम्बन्धी इजकिएलको दोस्रो सन्देशलाई स्वीकार गर्दा छाप लगाइन्छ। त्यसपछि तिनीहरू एउटा झण्डाको रूपमा स्वर्गतर्फ उठाइन्छन्, र बाबेलमा भएका परमेश्वरका अन्य सन्तानहरूले बाबेलबाट बाहिर निस्कने आह्वानप्रति प्रतिक्रिया दिन थाल्छन्; यो आह्वान भूकम्पमा आरम्भ हुन्छ, जुन चाँडै आउने आइतवारको व्यवस्था हो। परमेश्वरका अन्य बगालले बाबेलबाट बाहिर निस्कने सन्देश सुन्छन्, र तिनीहरूले घोषणा गर्छन्, “आओ, हामी परमप्रभुको डाँडातिर, याकूबका परमेश्वरको भवनतिर उक्लिऔं।”

त्यस “घडी”मा महान वेश्या आफ्ना गीतहरू गाउन र पृथ्वीका राजाहरूसित व्यभिचार गर्न थाल्छे। जसका नामहरू थुमाको जीवनको पुस्तकमा लेखिएका छैनन्, तिनीहरू त्यस वेश्याको पछि लाग्छन्, र तिनीहरूका मण्डलीहरू उसका अधिकारान्तर्गत आउँछन्। ती मण्डलीहरूलाई यशैयाले “सात स्त्रीहरू” भनेर प्रतिनिधित्व गरेका छन्। ती “सात स्त्रीहरू” नै ती “सात पर्वतहरू” हुन्, जसमाथि पापतन्त्रले शासन गर्नेछ, जब संयुक्त राज्य अमेरिकाले समस्त संसारलाई पशुको एउटा प्रतिमा खडा गर्न बाध्य पार्नेछ, जसले बोल्नेछ पनि र सबैलाई पापकीय अधिकारको छाप ग्रहण गर्न लगाउनेछ।

ती “सात स्त्रीहरू” “एउटा पुरुषलाई समात्नेछन्,” र त्यो “पुरुष” नै पावलले “पापको मानिस” भनेर चिनाउनुभएको “पुरुष” हो। त्यस परीक्षाको अवधिमा “यरूशलेममा रहनेहरू पवित्र कहलाइनेछन्, अर्थात् यरूशलेममा जीवितहरूका बीचमा लेखिएका हरेक जन।” परमेश्वरका जनहरू तिनीहरू हुन् जसका नाउँ त्यस समयमावधिमा जीवनको पुस्तकमा, जगत्को उत्पत्तिदेखि वध गरिएका थुमाको पुस्तकमा, लेखिएका छन्। अर्को वर्ग, जसले “पापको मानिस” लाई समात्छ, तिनीहरू प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रमा “पापको मानिस” लाई आराधना गर्नेहरू हुन्।

पृथ्वीमा बसोबास गर्ने सबैले त्यसलाई आराधना गर्नेछन्, जसका नामहरू संसारको उत्पत्तिदेखि मारिनुभएका थुमाको जीवनको पुस्तकमा लेखिएका छैनन्। यदि कसैको कान छ भने, त्यसले सुनोस्। प्रकाश १३:८, ९।

महाभूकम्पको “घडी,” अर्थात् आइतवार व्यवस्थाको संकट, अनुसन्धानात्मक न्यायको निष्कर्ष हो, र न्याय यस कुरामा आधारित छ कि तपाईंको नाम जीवनको पुस्तकभित्र प्रविष्ट पाइन्छ कि पाइँदैन; यसरी त्यस समयमा जीवनको पुस्तकसँगको सम्बन्धद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका ती दुई वर्गहरूले न्यायका अत्यन्तै अन्तिम दृश्यहरूलाई नै पहिचान गरिरहेका हुन्छन्। जसले “पापको मानिस” लाई समात्छन्, तिनीहरूले “आफ्नै रोटी” “खाने, र” “आफ्नै पोशाक” “लगाउने” घोषणा गर्छन्, तर तिनीहरूको मुख्य चाहना भने “तिम्रो नाउँले कहलिनु” हो।

उनीहरूले आफ्नै सिद्धान्तगत विश्वासको घोषणापत्र कायम राख्नेछन् (आफ्नै रोटी खाने), र आफ्नै सम्प्रदायगत पहिचान पनि कायम राख्नेछन् (आफ्नै वस्त्र लगाउने), तर “पापका मानिस” को नाम स्वीकार गर्नेछन्। “पापका मानिस” को नाम “क्याथोलिक” हो, जसको अर्थ “सार्वभौमिक” हो। “पापका मानिस” लाई अँगाल्नेहरू “सार्वभौमिक मण्डली” को भाग बन्न चाहन्छन्, जुन क्याथोलिक मण्डली हो। तिनीहरू आफ्नो “निन्दा” “हटाउन” का लागि त्यो सम्बन्धको अभिलाषा गर्छन्।

“निन्दा” ले अन्तिम दिनहरूमा सबै मण्डलीहरू र सबै जातिहरूमाथि शासन गर्ने पशुको दुईवटा महत्त्वपूर्ण तत्त्वहरूलाई सम्बोधन गर्दछ। प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा उल्लिखित “महाभूकम्पको घडी” मा “तेस्रो हाय चाँडै आउँछ”। “तेस्रो हाय” इस्लाम हो। प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा उल्लिखित “महाभूकम्पको घडी” मा सातौँ तुरही बज्छ। सातौँ तुरही इस्लाम हो। इस्लामले “महाभूकम्पको घडी” मा प्रहार गर्दछ, किनकि समस्त विश्व-इतिहासभरि बलपूर्वक थोपरिएको आइतबारको आराधनामाथि न्याय गर्न परमेश्वरले प्रयोग गर्नुभएको भविष्यसूचक साधनहरू ती सबै तुरहीहरू नै हुन्।

संयुक्त राज्य अमेरिकाको “राष्ट्रिय विनाश” जब छिट्टै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाद्वारा ल्याइनेछ, तब “राष्ट्रहरू क्रोधित हुनेछन्।” बाइबलको भविष्यवाणीमा इस्लाम नै त्यस्तो शक्ति हो जसले राष्ट्रहरूलाई क्रोधित बनाउँछ, जसरी उत्पत्तिको पुस्तकमा इस्लामसम्बन्धी पहिलो सन्दर्भद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

अनि परमप्रभुको स्वर्गदूतले तिनलाई भने, हेर, तँ गर्भवती छेस्, र तैले एक छोरा जन्माउनेछेस्, र तैले उसको नाउँ इश्माएल राख्नेछेस्; किनकि परमप्रभुले तेरो दुःख सुन्नुभएको छ। अनि ऊ जङ्गली मानिस हुनेछ; उसको हात हरेक मानिसको विरुद्धमा हुनेछ, र हरेक मानिसको हात उसको विरुद्धमा; अनि ऊ आफ्ना सबै दाजुभाइहरूको सामुन्ने बसोबास गर्नेछ। उत्पत्ति १६:११, १२।

अन्तिम दिनहरूको “अपमान” इस्लाम धर्म हो। संसारका मण्डलीहरू र राष्ट्रहरू संयुक्त राष्ट्रसंघको नयाँ विश्व व्यवस्थाको अधीनमा आउनेछन्, जसमा क्याथोलिक चर्चले शासन गर्नेछ। पोप त्यो एक-विश्व प्रणालीमाथि विराजमान हुनेछ, जसरी सन् 330 मा कन्स्टान्टिनले पापतन्त्रलाई आफ्नो आसन दिएको थियो। राष्ट्रहरूले यो निष्कर्ष निकाल्नेछन् कि इस्लामद्वारा मानवजातिमाथि ल्याइँदै गरेको युद्धसँग जुध्ने आफ्नो क्षमता केवल संयुक्त प्रयासद्वारा मात्र सम्भव छ, जसका लागि कुनै नैतिक अधिकारप्रति अधीनता आवश्यक पर्नेछ, र संयुक्त राज्य अमेरिकाले त्यही अधिकार रोमी चर्च हो भनी जोड दिनेछ। जसरी सन् 533 मा जस्टिनियनले क्याथोलिक चर्चलाई यसको महान् अधिकार दिएको थियो, त्यस्तै इतिहास पुनः दोहोरिनेछ। संयुक्त राज्य अमेरिकाले आफ्नो सैनिक शक्तिद्वारा संसारलाई आज्ञापालन गर्न बाध्य तुल्याउनेछ, जसरी सन् 496 मा क्लोभिसले क्याथोलिक चर्चका लागि गरेको थियो। प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रको पद दुईको इतिहास पुनः दोहोरिनेछ।

मैले देखेको त्यो पशु चितुवाजस्तै थियो, र त्यसका खुट्टाहरू भालुका खुट्टाजस्ता थिए, र त्यसको मुख सिंहको मुखजस्तो थियो; अनि अजिङ्गरले त्यसलाई आफ्नो शक्ति, आफ्नो सिंहासन, र ठूलो अधिकार दियो। प्रकाश १३:२।

एक पटक प्रतिमा स्थापित भएपछि, तब इस्लामका आक्रमणहरूले क्रुद्ध भएका पृथ्वीका राजाहरूले यो चिनेका हुनेछन् कि विश्वव्यापी पशुको प्रतिमालाई अस्तित्वमा ल्याउन प्रयोग गरिएको इस्लामविरुद्धको सार्वभौमिक “निन्दा” वास्तवमा त्यो “निन्दा” थिएन जसको विषयमा “पापको मानिस” (जेजेबेल) वास्तवमै चिन्तित थियो। अत्यन्त ढिलो भएपछि संसारले थाहा पाउनेछ कि जेजेबेललाई इस्लामको कुनै वास्ता छैन, तर उसको हृदयको चाहना एलियाहलाई मार्नु हो, जसरी हेरोदियासले यूहन्ना बप्टिस्मा-दातालाई मारिन्।

“बुद्धि भएको मन” भनेको “बुद्धिमानहरूको मन” हो, र “बुद्धिमान” तिनीहरू हुन् जसले यहूदाको कुलका सिंहले, अनुग्रहको समय बन्द हुनुअघि नै, येशू ख्रीष्टको प्रकाशलाई खोलेदिँदा उत्पन्न हुने “ज्ञानको वृद्धि” बुझ्छन्।

अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, “यस पुस्तकको भविष्यवाणीका वचनहरूमा मोहोर नलगाऊ; किनकि समय नजिकै आएको छ। जो अधर्मी छ, ऊ अझै अधर्मी नै रहोस्; र जो अशुद्ध छ, ऊ अझै अशुद्ध नै रहोस्; र जो धर्मी छ, ऊ अझै धर्मी नै रहोस्; र जो पवित्र छ, ऊ अझै पवित्र नै रहोस्।” प्रकाश २२:१०, ११

“सात टाउकाहरू सात पर्वतहरू हुन्, जसमा ती स्त्री बसिरहेकी छे,” ले यस सत्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ कि पोपतन्त्रले मण्डली र राज्य दुवैमाथि शासन गर्नेछ। प्रतीकहरूको एकभन्दा बढी अर्थ हुन्छ, र प्रतीकहरूलाई तिनको प्रतिनिधित्व गरिएको खण्डको प्रसङ्गद्वारा परिभाषित र बुझिनुपर्छ। यो तर्क उठ्छ कि उक्त पदले टाउकाहरू नै पर्वतहरू हुन् भनी पहिचान गर्दछ, त्यसो भए टाउकाहरू (राज्यकला) र पर्वतहरू (मण्डलीकला) बीच भिन्नता पहिचान गर्ने औचित्य के हुन्छ? यो भिन्नता दानियल अध्याय सात र आठमा स्थापित गरिएको छ। अध्याय सातमा, अन्यजातीय रोम र पोपीय रोम दुवैलाई, तिनअघि आएका पशुहरूभन्दा “भिन्न” भनी पहिचान गरिएको छ।

जब अध्याय सातलाई अध्याय आठमाथि लागू गरिन्छ (पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति), तब हामी अध्याय आठमा रोमको सानो सिङ्ग देख्छौं, जो पुरुष, स्त्री, पुरुष, स्त्रीबीच दोलायमान हुन्छ। एउटै प्रतीक (सानो सिङ्ग) जसले दुई शक्तिहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ। ती अध्यायहरूमा, सिङ्ग एउटा राज्य हो, र राज्य एउटा शिर पनि हो। अध्याय आठमा, सानो

सिङ्गले दुई राज्यहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ, बाइबलीय भविष्यवाणीको चौथो र पाँचौँ राज्य। सानो सिङ्गले प्रतीकात्मक रूपमा दुई राज्यहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र यसले प्रतिनिधित्व गर्ने ती दुई राज्यहरू त्यस्ता राज्यहरू हुन् जसले राज्यकला र चर्चकला-को एकतालाई चिनाउँछन्। सात शिरहरू, जो सात पहाडहरू पनि हुन्, दुई राज्यहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछन्, र एउटा राज्य चर्चकला हो र अर्को राज्य राज्यकला हो।

दानियेल अध्याय दुईमा यस भविष्यसूचक प्रतीकवादको अर्को साक्षी पाइन्छ, किनकि त्यहाँ अन्तिम राज्य, जसलाई मिलेराइटहरूले रोमको चौथो राज्य हो भनी बुझेका थिए, फलाम र माटोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। फलाम र माटो एकसाथ मिश्रित छन्, यद्यपि वास्तवमा फलाम माटोसँग मिश्रित हुँदैन। तैपनि जब सिस्टर ह्वाइटले “फलाम र माटो” सम्बन्धी टिप्पणी गर्नुहुन्छ, तब उहाँले यसलाई मण्डलीय कूटनीति र राज्यकीय कूटनीतिको प्रतीकको रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ, जसरी अध्याय आठको सानो सिङ्गले, र प्रकाश सत्रका ती शिरहरूले पनि—जो पर्वतहरू समेत हुन्—प्रतिनिधित्व गर्छन्।

“हामी यस्तो समयमा आइपुगेका छौं जब परमेश्वरको पवित्र कार्य त्यस प्रतिमाका पाउद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसमा फलाम हिलोमय माटोसँग मिसाइएको थियो। परमेश्वरका एक प्रजा छन्, एक चुनिएका प्रजा, जसको विवेक पवित्र पारिनुपर्छ, जसले जगमाथि काठ, घाँस, र ठुटा थुपारेर अपवित्र हुनु हुँदैन। परमेश्वरका आज्ञाहरूप्रति निष्ठावान् प्रत्येक प्राणले देख्नेछ कि हाम्रो विश्वासको विशिष्ट चिन्ह सातौँ-दिनको शबाथ हो। यदि सरकारले परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभएअनुसार शबाथको आदर गरोस् भने, त्यो परमेश्वरको शक्तिमा अडिग रहनेथियो र सन्तहरूलाई एकपटक सुम्पिएको विश्वासको पक्षसमर्थनमा उभिनेथियो। तर राज्यपुरुषहरूले जाली शबाथलाई समर्थन गर्नेछन्, र तिनीहरूले आफ्नो धार्मिक विश्वासलाई पापतन्त्रको यस सन्तानको पालनासँग मिसाउनेछन्, र त्यसलाई प्रभुले पवित्र पार्नुभएको र आशिष् दिनुभएको शबाथभन्दा माथि राख्नेछन्, जसलाई उहाँले मानिसले पवित्र मानेर पालन गरोस् भनी, उहाँ र उहाँका प्रजाबीच हजारौँ पुस्तासम्मको एउटा चिन्हको रूपमा अलग राख्नुभएको छ। मण्डलीय कौशल र राज्यकौशलको मिश्रणलाई फलाम र माटोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यो एकताले मण्डलीहरूको सम्पूर्ण शक्तिलाई दुर्बल बनाइरहेको छ। मण्डलीलाई राज्यको शक्ति प्रदान गर्ने यस कार्यले दुष्परिणाम ल्याउनेछ। मानिसहरू प्रायः परमेश्वरको सहनशीलताको सीमाभन्दा पार भइसकेका छन्। तिनीहरूले आफ्नो शक्ति राजनीतिमा लगाएका छन्, र पापतन्त्रसँग एकताबद्ध भएका छन्। तर समय आउनेछ जब परमेश्वरले आफ्नो व्यवस्था निष्प्रभावी बनाउनेहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ, र तिनीहरूको दुष्ट कार्य तिनीहरूकै माथि फर्केर आउनेछ।” द सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट बाइबल कमेन्टरी, खण्ड ४, ११६८, ११६९।

हामी यस अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“हाम्रो निम्ति ख्रीष्टको कार्य, र हाम्रो विरुद्ध शैतानको दृढ अभियोगलाई प्रतिविम्बित गर्ने यस दृश्यमा, यहीशू प्रधानपूजाहारीको रूपमा उभिन्छन्, र परमेश्वरका आज्ञा पालन गर्ने जनहरूको पक्षमा निवेदन गर्दछन्। त्यसै समयमा शैतानले परमेश्वरका जनहरूलाई महान् पापीहरूको रूपमा प्रस्तुत गर्दछ, र तिनीहरूको जीवनभरिमा आफूले प्रलोभन दिएर गराएका पापहरूको सूची परमेश्वरको सामु उपस्थित गर्दछ, र तिनीहरूका अपराधहरूको कारण तिनीहरूलाई नष्ट गर्नका लागि आफ्नो हातमा सुम्पिइनु पर्ने हो भनी जिकिर गर्दछ। दुष्टताको गठबन्धनको विरुद्ध सेवकाई गर्ने स्वर्गदूतहरूद्वारा तिनीहरूलाई सुरक्षित नगरियोस् भनी पनि उसले आग्रह गर्दछ। परमेश्वरका जनहरूलाई संसारसँगै मुठाहरूमा बाँधेर आफूप्रति पूर्ण निष्ठा अर्पण गराउन नसक्ने भएकोले ऊ क्रोधले भरिएको छ। राजाहरू, शासकहरू, र राज्यपालहरूले आफैमाथि ख्रीष्टविरोधीको छाप लगाएका छन्, र तिनीहरू त्यस अजिङ्गरका रूपमा चित्रित गरिएका छन्, जो सन्तहरूसँग—परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्ने र येशूको विश्वास राख्नेहरूसँग—युद्ध गर्न जान्छ। परमेश्वरका जनहरूको विरुद्धमा आफ्नो वैरभावमा, तिनीहरूले ख्रीष्टको सट्टा बरअब्बालाई रोज्ने दोषमा पनि आफूलाई अपराधी ठहराएका देखाउँछन्।”

“परमेश्वरको संसारसँग एउटा विवाद छ। जब न्यायासन बस्नेछ, र पुस्तकहरू खोलिनेछन्, तब उहाँसँग टुंग्याउनुपर्ने एउटा भयङ्कर हिसाब हुनेछ, जसले अहिले नै संसारलाई डर र कम्पनले भरिदिनेथियो, यदि मानिसहरू शैतानी भ्रम र छलद्वारा अन्धा र मोहित पारिएका नभएको भए। परमेश्वरले संसारलाई आफ्ना

एकमात्र-जन्मेका पुत्रको मृत्युको निम्ति हिसाब दिन बोलाउनुहुनेछ, जसलाई संसारले, सबै व्यावहारिक अर्थमा, फेरि क्रूसमा चढाएको छ, र उहाँका जनहरूको सतावटमा उहाँलाई खुल्लमखुल्ला लज्जित तुल्याएको छ। संसारले उहाँका पवित्रजनहरूको व्यक्तिमा ख्रीष्टलाई अस्वीकार गरेको छ, अगमवक्ताहरू, प्रेरितहरू, र दूतहरूका सन्देशहरू अस्वीकार गरेर उहाँका सन्देशहरू अस्वीकार गरेको छ। तिनीहरूले ती जनहरूलाई अस्वीकार गरेका छन् जो ख्रीष्टका सहकर्मी भएका छन्, र यसका निम्ति तिनीहरूले हिसाब दिनुपर्नेछ।”
Testimonies to Ministers, 38, 39.